

ГЛАВА 18.

1 Въ онова врѣме дойдохѫ ученици-тѣ при Іисуса, и казувахѫ: Кой е най голѣмъ въ царство небесно? А Іисусъ повыка едно дѣте, та 2 го постави посрѣдъ тѣхъ, И рече: Истинѣ ви казувамъ, ако ся не обѣрнете, и бѫдете като дѣца-та, нѣма да влѣзете въ царство небесно. 3 4 И тѣй, който смири себеси като това дѣте, той 5 е най голѣмъ въ царство небесно. И който пріеме едно таквози дѣте въ мое име, мене пріима. 6 А който соблазни единого отъ тѣзи малки-тѣ, които вѣруватъ въ мене, за него по добрѣ было да ся окачѣше на вратъ-тѣ му камыкъ водениченъ, и да потънѣше въ дѣлбины-тѣ на море-то.

7 Горко на свѣтъ-тѣ отъ соблазни-тѣ; защото неизбѣжно соблазни-тѣ ще дойдатъ; но горко на оногозь человѣка, чрѣзъ когото соблазнъ-та 8 дохожда. И ако тя соблазнява рѣка-та ти или нога-та ти, отсѣчи гы, и хвърли гы отъ себе си; по добрѣ ти е да влѣзешь въ животъ-тѣ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ рѣцѣ и съ двѣ нозѣ 9 да бѫдешь хвърленъ въ вѣчный-тѣ огнь. И ако тя соблазняваоко-то ти, извади го и хвърли го отъ себе си: по добрѣ ти е съ едно око да влѣзешь въ животъ-тѣ, а не да имашь двѣ очи и да бѫдешь хвърленъ въ пъкълъ-тѣ огнений.

10 Гледайте, да не прѣзирите единого отъ тѣзи малки-тѣ; защото ви казувамъ че ангели-тѣ имъ на небеса вынѣгры гледатъ лице-то на От- 11 да моего, който е на небеса. Защото Сынъ че- 12 ловѣческий дойде да спасе погиблло-то. Какъ ви ся вижда? ако нѣкой си человѣкъ има сто овцы, и ся изгуби една отъ тѣхъ, не оставя ли деветдесетъ-тѣ и деветъ на горы-тѣ, и отхожда 13 да търси изгубенж-тѣ? И ако ся случи да ѹж